

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/2/2016
Identifikačné číslo spisu:	1112010662
Dátum vydania rozhodnutia:	23.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1112010662.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvinenej L. V. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2T 47/2012, na neverejnom zasadnutí dňa 23. februára 2016 v Bratislave, o dovolaní obvinenej L. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. júna 2014, sp. zn. 1 To 53/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvinenej L. V. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 01. októbra 2013, č. k. 2 T 47/2012-869 bola L. V. uznaná za vinnú zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 13. októbra 2008 v čase od 18.00 hod. na dvore rodinného domu č. XXX v obci F., okres U., po tom, ako ju X. P., ktorý mal v pravej ruke zatvorený vyskakovací nôž zn. MANFENG, ktorý mal dĺžku čepele 9 cm začal brániť pred fyzickým útokom zo strany podnapitého manžela P. V., uvedený nôž z ruky P. V. zobrala, nôž otvorila a poškodeného P. V. ním rôznou silou a prudkosťou, v krátkom slede za sebou päťkrát bodla do oblasti krku, tváre a hrudníka, čím mu spôsobila bodno-reznú ranu pravej strany krku tesne pod uhlom sánky, povrchovú ranu na pravej polovici krku vo výške štítnej chrupky, povrchovú bodnú ranu ľavého lica, bodno-reznú ranu zadnej plochy ľavého ramena, s následnou kombináciou krvácavého šoku a vzduchovej embólie, na následky ktorých zranení poškodený na mieste zomrel.

Za to jej bol uložený trest podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. a), písm. f), písm. h), písm. i), písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. § 39 ods. 1 Tr. zák. odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvinenú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s

minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obvinenej aj ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvinenú k náhrade škody poškodenej poisťovni Union, Bajkalská 29/A, Bratislava, vo výške 23,70 Eur.

O odvolaní obvinenej L. V. proti tomuto rozsudku Krajský súd v Bratislave uznesením z 18. júna 2014 sp. zn. 1To 53/2014 rozhodol podľa § 319 Tr. por. a odvolanie obvinenej L. V. zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podala obvinená L. V. dovolanie prostredníctvom svojej obhajkyne, doručené Okresnému súdu Bratislava I dňa 26. marca 2015.

Ako právne dôvody dovolania označila obvinená L. V. dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Tr. por.

Obvinená L. V. odôvodnila svoje dovolanie tým, že okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, neodstránil rozpory vo výpovediach svedkov a svoje rozhodnutie založil na výpovedi svedka X., ktorý bol pôvodne obvinený zo spáchania skutku. Vyjadrila nesúhlas s hodnotením dôkazov súdom. Poukázala na nesúladsť skutku popísaného v obžalobe so skutkom popísaným v uznesení o vznesení obvinenia. Nevykonanie ňou navrhnutých dôkazov v odvolacom konaní považuje za porušenie jej práva na obhajobu.

Obvinená napadla rekonštrukciu prípadu v F. dňa 29. októbra 2009, nakoľko ju považuje za uskutočnenú nezákonným spôsobom pre neprítomnosť svedkyne L., ktorá nebola nahradená ani figurantom. Rovnako uviedla, že vykonanie dôkazu detektorom lži nie je v súlade s trestným poriadkom.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinená L. odôvodnila tým, že bola odsúdená za trestný čin vraždy, pre ktorý sa vyžaduje úmysel páchatel'a smerujúci k usmrteniu človeka, pričom vzťah páchatel'a k následku musí byť riadne zistený a preukázaný výsledkami dokazovania. Ak však páchatel' nemá úmysel iného usmrtiť, ale napriek tomu, hoci aj z nedbanlivosti spôsobil inému smrť, je takéto konanie kvalifikované podľa § 149 Tr. zák. ako usmrtenie, najmä ak niekto koná v silnom citovom rozrušení, zo strachu, zmätku, ktoré vyvolal sám poškodený, alebo v dôsledku predchádzajúceho zavrhnutia hodného konania poškodeného. Vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu vystáva právna otázka ako kvalifikovať daný skutok, teda či je správna právna kvalifikácia trestného činu vraždy alebo išlo o právnu kvalifikáciu trestného činu usmrtienia.

Na základe uvedeného obvinená L. navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa so spisovým materiálom v zmysle ust. § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 18. júna 2014, sp. zn. 1 To 53/2014, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v neprospech obvinenej a súčasne s týmto výrokom podľa § 386 ods. 2 zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave a zároveň s ním aj rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2 T 47/2012 z 01. októbra 2010 a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal predmetnú vec znovu prerokovať a rozhodnúť.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava navrhol dovolanie obvinenej L. odmietnuť, nakoľko považuje argumentáciu obvinenej v dovolaní za nenáležitú a neodôvodnenú.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372

ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvinenou L. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por. Obvinená svoje dovolanie založila na dôvodoch podľa § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Tr. por..

Právo na obhajobu je vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Obvinená v podanom dovolaní dôvodila porušenie jej práva na obhajobu nevykonaním ňou navrhnutých dôkazov v odvolacom konaní.

V zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietne vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolnosti, ktorú možno zistiť inými už skôr navrhnutými dôkazmi. Súd teda nemá povinnosť vykonávať všetky stranami navrhnuté dôkazy a teda v prípade, ak takéto návrhy na vykonanie d okazovania považuje za nadbytočné, resp. nemajúce vzťah k prerokováanej veci môže v súlade so zákonom ich vykonanie odmietnuť. Takýto postup súdu nemožno považovať za porušenie práva obvineného na obhajobu.

Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R č. 7/2011).

Dovolanie možno podať v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Obvinená namietla nezákonnosť priebehu rekonštrukcie (vyšetrovacieho pokusu) vykonanej v prípravnom konaní, nakoľko nebola prítomná svedkyňa L. a nebola ani nahradená figurantom. Rovnako obvinená namietla detektor lži a takýto postup získavania dôkazov považuje za neprípustný podľa Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 4 prvá veta Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Nakoľko obvinená nenamietala zákonnosť dôkazov v odvolacom konaní ani v konaní jemu predchádzajúcom, dovolací súd sa dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. nezaoberal a neskúmal jeho dôvodnosť v súlade s citovaným ustanovením § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por..

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Z citácie zákonného ustanovenia vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 373 ods. 3 Tr. por. neslúži účelu revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa v základnom konaní. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať alebo korigovať len odvolací súd.

Obvinená v dovolaní poukazovala na nedostatočne zistený skutkový stav, rozpory vo výpovediach

svedkov, rozpor v popise skutku v uznesení o vznesení obvinenia, v ktorom je skutková veta: „...uvedený nôž z ruky X. zobrala,...“, a v obžalobe, v ktorej je skutková veta: „...uvedený nôž z ruky P. V. zobrala,...“, a navrhla Najvyššiemu súdu aby sa vysporiadal s otázkou právnej kvalifikácie zisteného skutku, nakoľko vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu sa domnieva, že môže ísť o trestný čin usmrtenia.

Pri skúmaní danosti dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., t. j. či dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení, nemôže dovolací súd skúmať alebo meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku, dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením. V rámci tohto dovolacieho dôvodu môže dovolací súd len posudzovať, či súdy nižšieho stupňa na pevne a nemenne zistený skutkový stav, aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

Podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. kto iného úmyselne usmrť, potrestá sa odňatím slobody na pätnásť rokov až dvadsať rokov.

Po subjektívnej stránke sa pri trestnom čine vraždy vyžaduje úmyselné zavinenie.

Úmysel je dostatočne zrejмый z okolností a intenzity vykonaného útoku, najmä ak páchateľ použije zbraň spôsobilú iného usmrť a útok zámerne vedie proti tým častiam ľudského tela, kde sú uložené orgány dôležité pre život (viď. Usnesení Nejvyššího soudu ČR z 15. decembra 2010, sp. zn. 3 Tdo 1527/2010).

V prípadoch, kedy páchateľ popiera úmysel usmrť poškodeného, je nutné otázku jeho zavinenia vyvodit' nepriamo z okolností trestného činu objektívnej povahy, konkrétne z okolností, za ktorých k útoku došlo, čo útoku predchádzalo, ako bol útok zrealizovaný, akým predmetom páchateľ útočil, či páchateľ útočil proti takej časti tela, kde sú životne dôležité orgány, akou silou (intenzitou) útočil a podobne.

Na základe popísaných skutkových okolností prípadu možno vyvodit' jednoznačný záver o úmyselnom zavinení obvinenej a to vo forme nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Tr. zák., a to predovšetkým mechanizmom vzniku zranení: zranenia boli spôsobené, nožom ako zbraňou spôsobilou iného usmrť, rôznou silou a prudkosťou, v krátkom slede za sebou a došlo k piatim bodnutiam do oblasti krku, tváre a hrudníka. Obvinená vzhľadom na svoje osobné pomery musela vedieť, že intenzívnym bodnutím poškodeného do oblasti tváre, krku a hrudníka nožom mu spôsobí zranenie, ktorým ho bezprostredne ohrozí na živote a musela byť aj uzrozumená so skutočnosťou, že svojím konaním môže spôsobiť fatálny následok v podobe smrti poškodeného.

Podľa názoru dovolacieho súdu skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu, a to trestného činu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák..

Obvinená ani svojimi ďalšími argumentmi uvedenými v dovolaní zjavne nenaplnila uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., nakoľko sa nimi domáhala revízie skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v otázke zavinenia, čo ako už bolo vyššie uvedené nie je prípustné, keďže dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať ani meniť.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinená skutočnosťami uvedenými v dovolaní nenaplnila dovolacie dôvody v zmysle ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvinenej odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.